

I. OGÓLNE INFORMACJE PODSTAWOWE O PRZEDMIOCIE (MODULE)

Neuropsychologia kliniczna dorosłego

Nazwa jednostki organizacyjnej prowadzącej kierunek:	Collegium Humanum Szkoła Główna Menedżerska w Warszawie
Nazwa kierunku studiów, poziom kształcenia:	Psychologia - Jednolite studia magisterskie
Liczba punktów ECTS	5
Język przedmiotu- polski, angielski, inny	Polski
Profil kształcenia:	PRAKTYCZNY
Nazwa specjalności:	Neuropsychologia
Rodzaj modułu kształcenia: (wskazać właściwe)	Podstawowy / kierunkowy/ <u>specjalnościowy</u> /obowiązkowy/ fakultatywny
Rok / Semestr:	4/VII
Osoba koordynująca przedmiot:	
Wymagania wstępne (wynikające z następstwa przedmiotów):	Psychologia kliniczna, Podstawy neuropsychologii

II. FORMY ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH ORAZ WYMIAR GODZIN

	Wykład	Ćwiczenia/ konwersatorium	Laboratorium	Warsztaty	Projekt	Seminarium	Praktyki	Egzamin / zaliczenie/Konsultacje	Suma godzin	Ogółem ECTS
Studia stacjonarne	20	45	0	0	0	0	0	2+6	73	5
Studia niestacjonarne	10	20	0	0	0	0	0	2+6	38	5

III. METODY REALIZACJI ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH

Formy zajęć	Metody dydaktyczne -właściwe podkreślić
Wykład/Ćwiczenia	<u>Wykład podający (z prezentacją multimedialną)</u> Wykład problemowy <u>Wykład konwersatoryjny</u> <u>Dyskusja dydaktyczna</u> <u>Ćwiczenia praktyczne pod kierunkiem</u> Ćwiczenia z wykorzystaniem narzędzi informatycznych <u>Metoda przypadków</u> Metoda sytuacyjna Metoda inscenizacji Metoda projektów Gry dydaktyczne (symulacyjne, decyzyjne, psychologiczne) Demonstracja/ pokaz <u>Analiza źródeł</u> <u>Praca w grupie</u> Debata Inne

IV. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ

Z ODNIESIENIEM DO EFEKTÓW KIERUNKU		
Lp.	Opis przedmiotowych efektów uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego symbol
Wiedza:		
P_W01	Posiada w pogłębionym stopniu wiedzę na temat przedmiotu neuropsychologii i jej miejsca wśród innych dziedzin i dyscyplin naukowych w sposób umożliwiający jej praktyczne zastosowanie.	K_W10
P_W02	Posiada w pogłębionym stopniu wiedzę na temat procesów poznawczych, emocjonalnych i zachowania człowieka i ich funkcjonowania w kontekście anatomii funkcjonowania mózgu.	K_W16
P_W03	Posiada w pogłębionym stopniu wiedzę na temat neuromodulatorów procesów poznawczych, emocjonalnych i zachowania, rozróżnia kryteria kształtujące obraz kliniczny zmian patologicznych.	K_W19
Umiejętności:		
P_U01	Umie identyfikować współczesne podejście do asymetrii półkulowej w regulacji zachowania człowieka zgodnie z praktyką zawodową.	K_U10
P_U02	Umie rozpoznać mózgową organizację wybranych funkcji leżących u podstaw świadomego działania	K_U16
P_U03	Umie stosować właściwe słownictwo i nazewnictwo z zakresu neuropsychologii klinicznej w mowie i piśmie dostosowując go do rodzaju odbiorcy	K_U19
Kompetencje społeczne:		
P_K01	Prezentuje postawę świadomej potrzeby współpracy z innymi specjalistami dla dobra klienta zgodnie z praktyką zawodową.	K_K02
P_K02	Prezentuje postawę dostrzegania ograniczeń i krytycznego podejścia do stosowania testów psychometrycznych i baterii testów organicznych w diagnozie zaburzeń wynikających z uszkodzenia OUN.	K_K05
V. TREŚCI KSZTAŁCENIA		
Lp.	Wykład:	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia się
W1	Anatomia funkcjonalna mózgu, modele mózgu, funkcjonalne systemu mózgu, neuromodulatory procesów poznawczych, emocjonalnych i zachowania człowieka	K_W10, K_W16, K_W19
W2	Plastyczność mózgu	
W3	Neuroobrazowanie mózgowia	
W4	Objaw w ujęciu neuropsychologii procesu	
W5	Czas, świadomość, uwaga i pamięć w ujęciu neuropsychologii procesu	
W6	System emocjonalny i sensoryczny, system wykonawczy, język i komunikacja interpersonalna w ujęciu neuropsychologii	
W7	Asymetria czynnościowa i współdziałanie półkul mózgowych	
W8	Zaburzenia neuropsychologiczne	
Lp.	Ćwiczenia	Odniesienie do przedmiotowych efektów uczenia

		się
T1	Funkcje amnestyczne i ich zaburzenia po uszkodzeniach mózgu ogniskowych i uogólnionych	K_U10, K_U16, K_U19, K_K02, K_K05
T2	Funkcje językowe a afazja	
T3	Funkcje językowe a zaburzenia językowe po uszkodzeniach prawej półkuli mózgu i po uszkodzeniach struktur podkorowych mózgu	
T4	Emocje i ich zaburzenia po uszkodzeniach mózgu	
T5	Opisy przypadków z różnymi zespołami zaburzeń	
T6	Metodologia badań neuropsychologicznych	
T7	Praktyka kliniczna: podstawowe formy diagnozy i pomocy psychologicznej	
T8	Problemy etyczne badań naukowych i praktyki klinicznej	
VI. METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
Forma zajęć, w ramach której weryfikowany jest EU	Metoda weryfikacji –WŁAŚCIWE WYBRAĆ Egzamin pisemny, egzamin ustny ,kolokwium, projekt, prezentacja, referat, esej inne	Kategoria weryfikowanych efektów uczenia się : wiedza, umiejętności ,kompetencje społeczne WŁAŚCIWE WYBRAĆ
Wykład	Kolokwium	wiedza
Ćwiczenia	Praca zaliczeniowa, prezentacje przygotowane i wygłaszane przez studentów, prace domowe, aktywność merytoryczna studenta,	Umiejętności, kompetencje społeczne
WARUNKI ZALICZENIA PRZEDMIOTU wskazać właściwe		
Zaliczenie wszystkich form zajęć przedmiotu (wykłady, ćwiczenia) na podstawie pozytywnej oceny z kolokwium, a także pracy zaliczeniowej, prezentacji i aktywności merytorycznej studenta na zajęciach.		
VII. KRYTERIA OCENY OSIĄGNIĘTYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA		
Bardzo dobry (5,0) 90,0%-100% Dobry plus (4,5) 85%-89,99% Dobry (4,0) 75%-84,99% Dostateczny plus (3,5) 70%-74,99% Dostateczny (3,0) 60,0%-69,99% Niedostateczny (2,0) Poniżej 60%		
VIII. NAKŁAD PRACY STUDENTA – WYMIAR GODZIN I BILANS PUNKTÓW ECTS		
Rodzaj aktywności ECTS	Obciążenie studenta	
	Studia Stacjonarne	Studia niestacjonarne
1.Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów dydaktycznych (wykłady, ćwiczenia, konwersatoria, projekt, laboratoria, warsztaty, seminaria) – SUMA godzin – z punktu II	73	38
W tym 1.1..Udział w zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego i studentów	65	30

1.2..Egzaminy/zaliczenia -liczba godzin	2	2
1.3..Udział w konsultacjach -liczba godzin	6	6
2.– Indywidualna praca własna studenta - liczba godzin – Projekt / esej / studium przypadku / zadanie praktyczne ,samodzielne przygotowanie się do zajęć ,egzaminów, zaliczeń	52	87
Sumaryczne obciążenie pracą studenta (25h = 1 ECTS) SUMA godzin i ECTS	125 h= 5 pkt	125h= 5 pkt

IX. LITERATURA PRZEDMIOTU ORAZ INNE MATERIAŁY DYDAKTYCZNE

Literatura podstawowa przedmiotu:

Herzyk A., Wprowadzenie do neuropsychologii klinicznej, Wydawnictwo Naukowe Scholar, Warszawa 2009.
Jodzio K., Neuropsychologia intencjonalnego działania. Koncepcje funkcji wykonawczych, wyd. Naukowe Scholar, Warszawa 2008
Jodzio K., Diagnostyka neuropsychologiczna w praktyce klinicznej, Wydawnictwo Difin, Warszawa 2011
Pąchalska M., Neuropsychologia kliniczna. Urazy mózgu, tom I i II, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2007.
Walsh, K. (1998). Neuropsychologia Podejście kliniczne. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.

Literatura uzupełniająca przedmiotu:

Domańska Ł., Borkowska A.R. (red. naukowa), Podstawy neuropsychologii klinicznej”, wyd. UMCS, Lublin 2008
Jodzio K., Neuropsychologia. Współczesne kierunki badań, wyd. PWN, Warszawa 2009
Pąchalska M., Kaczmarek B. L. J. Kropotov J. D., Neuropsychologia kliniczna. Od teorii do praktyki, wyd. PWN, Warszawa 2014

Inne materiały dydaktyczne: